

INTRODUCCIÓ

D'ençà que era ben petita, he sentit que visc la vida diferent de la gent que m'envolta, amics o familiars, sembla que tenen el camí molt marcat, sabent on hauran de fer les seves passes per continuar endavant, els seus objectius, passions, relacions... tot recopilat en un guió que jo no tinc. No tinc clar mai com seran les coses que em passaran a la vida, i això és un tema que m'angoixa molt des de sempre. Aquest turment s'està fent més gran ara que estic acabant el grau. És asfixiant no tenir clar el que faré un cop acabin els meus estudis, no tinc diners suficients per marxar de casa i tampoc tinc la valentia per marxar del país i treballar d'alguna cosa que s'assembli al que he estudiat i m'apassiona. Tot i que l'art és de les úniques coses que m'omplen i em defineixen com a persona o em donen un motiu per fer coses pròpies, tinc por que al dia de demà tot aquest entusiasme no serveix de res.

A l'hora de començar a plantejar el projecte, vaig reflexionar molt sobre aquest tema en qüestió, ja que tenia clar des d'un començament que voldria introduir les meves pròpies vivències. Llavors, després de parlar molt amb les meves amigues, m'he adonat que aquest sentiment que tenia com molt propi, es veu que és un neguit col·lectiu i que moltes vegades no es parla o és un tema tabú.

D'aquí sorgeix. I ara què?, un curtmetratge nascut de les meves pròpies experiències entrant a l'edat dels vint anys, edat on es consideren els joves com a adults, i s'espera que actuïn com a tal, com per exemple, començar a realitzar tràmits sols o a prendre decisions importants que podrien afectar el seu futur. Juntament amb les altres expectatives de vida que tenen els nostres familiars, com per exemple, el fet de trobar parella, trobar una feina estable amb un bon sou, aconseguir un lloc per viure i així independitzar-te... Però la veritat és que això genera pressió sobre la persona i fa que deixi de costat les seves passions, reduint-se així a una vida monòtona, basada simplement a obtenir tot, com si es tractés d'una llista de la compra on s'ha d'anar ratllant cada punt a seguir, si no es compleix, a la vista de la societat, no has tingut una bona vida plena d'èxits. Per tant, amb aquest projecte, vull plantejar aquesta idea, sobre com els joves tenim aquesta ansietat davant la vida la qual se'ns presenta com un repte o un misteri difícil de superar. Tot això expressat mitjançant un curtmetratge d'animació on la protagonista un cop acabats els estudis, ha començat a treballar d'una cosa totalment diferent del que li agrada i a més a més sent que es troba enrederida amb els altres, no té una economia estable, no té parell, els seus amics viatgen arreu del món, no té el carnet de conduir i el pitjor de tot és que sent que s'ha perdut a ella mateixa, camina en el seu dia a dia com si fos un fantasma o una ànima buida sense propòsits, en conseqüència, en una profunda depressió.

Per un altre costat, trobar el personatge de la tortuga el qual tot i semblar que no té cap relació amb el tema a tractar, aquest ésser al moment de néixer, té l'objectiu innat d'anar al mar, per tant, en certa manera el seu motor és la vida, continuar endavant, però no és un camí planer el que es troben per arribar a l'aigua, els separa un seguit d'obstacles (com per exemple depredadors), fent així que moltes de les tortugues marines morin en el trajecte. Doncs, els dos personatges estan units per trobar el camí per viure, i seguir els objectius com a finalitat.

Així doncs, vull parlar d'un tema que al final afecta a una gran part de la població, però tot vist des d'una perspectiva més metafòrica i introspectiva a través de les dues històries, ben diferents l'una amb l'altre, però que al final es trobaran per conformar el significat inicial que l'Anna (la jove protagonista) sentia que no tenia.

REFERETNS

Per l'elaboració d'aquest projecte, vaig tenir amb ment molts referents que ja coneixia prèviament i que em podrien ajudar a encaminar les idees que anaven sorgint. Idees que un començament, pensava que tenia molt clar, sobretot parlant de l'estètica dels personatges o dels fons, i realment no m'esperava trobar altres artistes o altres referents visuals nous que al final han estat molt enriquidors per donar una empenta més creativa i especial pel meu curtmetratge, ja que tornant a la idea que eren referents completament nous per mi, en conseqüència la meva ment s'ha vist més oberta a intentar experimentar o en certa manera, expandir el meu imaginari. Gràcies a això sento que ha estat una bona manera per incrementar l'expressivitat dels personatges. Sobretot, batejar-los amb molta més personalitat, que potser amb una animació amb delineat marcat i net no hagués aconseguit.

Referents que tinc present per elaborar el projecte:

- **Alberto Mielgo (i les seves animacions de prova)**
- **Tove Jonson**
- **Paula Juan**
- **Alba Trench**

Curtmetratges o pel·lícules d'animació que tinc com a referent:

- **As long as your legs last**
- **Homeless home – Alberto Vázquez**
- **Soy una tumba – Kris Cembe**
- **Haircut – Virginia Mori**
- **Red turtle**

A més a més dels referents visuals, també han tingut molta relació els referents musicals. Com per exemple la discografia de Joan Dausà, el qual la seva música m'ha acompanyat en moments molt difícils de la meua vida i al final com estic parlant de mi mateixa i em veig molt reflectida amb el personatge principal, no volia perdre de vista les lletres de les cançons d'aquest cantautor català.

Algunes de les cançons de Dausà tracten temes molt profunds com la mort, la soledat, la maduresa... ell sempre li vol donar un caire melancòlic, però aportant llum al fons del túnel, és a dir, com si dintre de la fosca més, se'n pot treure una reflexió final per poder sortir i continuar amb el cap ben amunt. Com per exemple és el cas de la cançó *Ara som gegants* que remunta a la infantesa, per parlar que de petits érem més despreocupats i vivíem el

present, i ell considera que això és la definició de felicitat, ja que es viuen les coses més intensament. Encara que pel camí es pugui arribar a caure, poder tornar a posar-nos amb peu. A la revista digital Enderrock, el cantant parlava més a fons sobre les seves cançons i com a totes elles parlen d'ell mateix o de familiars i amics estimats per ell, però, parlant de temes com ja he esmentat que resulten universals per a tothom.

[...] però la declaració d'intencions parteix de la idea que tots hem viscut moments difícils, hem patit obstacles que ens semblaven impossibles de superar i, al final, hem arribat a estar bé. Aquest és el moment que representa Ara som gegants, el punt en què ens sentim grans i forts per tornar a començar. Per molt que canti sobre històries complicades i dures sempre n'aporto una lectura en clau positiva.

(<https://www.enderrock.cat/edr/numero217/noticia/327>)

Així doncs, juntament amb la cançó Jo mai mai, del mateix cantautor, m'han ajudat molt a trobar un fil emocional per la mateixa història del curtmetratge. Sentiments transmesos com la melancolia, records del passat que encara en l'actualitat ens afecten, la pèrdua d'algú estimat o fins i tot, de tu mateix i finalment la sensació de fer-se gran i que els anys passen per a tothom i en conseqüència resulta ser llei de vida per a tothom.

Objectius

Llavors, parlant de la part pràctica pel TFG, la meua idea, és realitzar un curtmetratge d'animació (tradicional, feta amb paper i llapis). Tractarà principalment el tema que ja he esmentat abans, posant com a protagonista que està amb els seus vint anys, la qual se sent perduda després de graduar-se de la universitat, i en definitiva no té gens clar com gestionar la seva vida. Tot això també anirà intercalat amb un altre personatge una mica imprevisible. Es tracta d'una tortuga marina, la qual tot i semblar fora de lloc, la veritat és que les tortugues quan surten de l'ou, han de fer un petit viatge (que per ells és com travessar un gran desert) per arribar en el seu objectiu, el mar, però potser pel camí tindran dificultats. Així doncs, tractarà al final de dos personatges que volen arribar en els seus objectius, per una part el mar i l'altre tot i no tenir-ho clar, també o acabarà descobrint o potser ens deixarà entre veure que ara ja està preparada per fer el següent pas.

PERÒ, COM VULL RELACIONAR EL MEU TFG AMB L'ASSIGNATURA?

La veritat, és que vaig escollir aquesta assignatura, principalment per què crec que ho puc aprofitar pel meu TFG i afegir-hi una capa més a la història que tinc plantejada. Però també, m'ho vull prendre com una manera nova d'experimentar en el àmbit de l'expressió i també la maquetació formal d'algun projecte nou, que al final sempre és una cosa que he volgut fer.

Llavors, agafant la idea o el discurs que vull transmetre en el meu curtmetratge, vull explicar d'una altra manera la història de les dos protagonistes (la noia i la tortuga). Que recordant la història, la noia sent una gran pressió social en el seu dia a dia i se sent perduda i amb un

estat depressiu i constantment somia amb al mar, i com allà i té la sensació d'ofec, com si no pogués tornar a la superfície, despertant així cada dia, amb una suor freda i una idea de que les coses a la seva vida no estan bé. Finalment, trobem el personatge de la tortuga, la qual en un primer moment, es veuria el seu naixement. Les tortugues marines tenen com he esmentat vans, aquest sentiment innat d'anar cap al mar i seguir amb la vida. Però la qüestió es que un cop comencen a fer les petites passes per arribar a l'aigua, s'hi poden trobar un seguit de perills que faran que la seva vida pengi d'un fil, com per exemple; depredadors naturals, contaminació de les platges i també però no menys important, el canvi climàtic. Seguidament, un cop a l'aigua es poden trobar amb els mateixos perills, així doncs, inconscientment, el mar també resulta ser un lloc perillós per les seves vides, però les tortugues ho desconeixen.

Al final, el mar resulta ser un punt de connexió entre els personatge, la noia com un mal son i per la tortuga, la seva via per la vida. Amb aquesta reflexió sobre el punt d'unió entre les dues, voldria que la meua publicació per aquesta signatura, anés molt lligat amb aquest tema, ja que al final el mar és el començament de la història però també serà el final.

Així doncs, la meua idea de avantprojecte, és la de fer una publicació on es mostrin els dos personatges amb paral·lel però que d'alguna manera al final un cop tot desplegat es pugui veure el punt d'unió entre les dues, mostrant també els perills o els neguits que les acompanyen en el camí. Explicant així potser, d'una manera més metafòrica la història de les dos.

UN REPTE

En si ja aquesta assignatura me la prenc com un repte, ja que al final mai en aquest grau m'he proposat de fer cap publicació d'una manera tan ordenada. A més a més, també resulta interessant el procés de crear alguna cosa tingué en compte els petits detalls, com el paper i el seu acabat (el qual encara està per determinar) o també quina enquadernació tindrà, entre altres. Pel projecte, encara he de valorar el pressupost que tindrà, ja que he de considerar el fet que si ho presento com a part del meu TFG, la meua tutora em demana més d'una còpia, el qual em redueix les expectatives de fer alguna cosa amb uns materials molt cars. Així que tot i està oberta a fer una completament diferent del que he fet dins ara, també he de tenir en compte que potser treballaré amb un material més assequible i que estiguin en el meu abast.